

[Enggaard.]

er opmærksom på dette forhold. Derfor beder jeg om, at man fra indenrigsministeriets side i forbindelse med den meddelelse, der i august-september skal udsendes til kommunerne, gør opmærksom på dette problem, sådan at budgetlægningen kan blive så rigtig som muligt også allerede for det første år.

Poul Dam: Indenrigsministeren fortalte mig, at socialistisk folkeparti var deltager i forliget omkring realkreditlovgivningen. Det er rigtigt, det er vi, og vi var også med til at indføje nogle bestemmelser, som mildnede luften lidt for kommunerne i forhold til cirkulæret af 1. april. Man kan vel også sige, at derved har vi accepteret i hvert fald et af principperne i cirkulæret, nemlig dette om selvfinansieringen. Men hvis indenrigsministeren udlægger det sådan, at vi derved har forpligtet os til at elske hele den stramning, som regeringen har villet gennemføre på dette område, så fører det for vidt. Hvis en mand ved siden af mig taber en snes æg, er jeg glad for, at jeg griber to af dem i luften, men derfor er jeg ikke glad for, at de atten ligger på gulvet.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil sige til hr. Enggaard, at jeg gerne skal bidrage til, at de oplysninger, som kommunerne skal have om ændringer i folketallet, i tide bliver tilstillet dem.

Dernæst vil jeg sige til hr. Poul Dam, at jeg ikke skal vurdere, hvor megen varme hr. Poul Dam og hans parti lægger i forelskelsen hverken i det ene eller det andet emne, ej heller i cirkulæret af 1. april.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-11 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

(Lovforslaget (nr. 188) findes i tillæg A. sp. 4021, fremsættelsen i tidenden sp. 6191)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg forstår, at dette lovforslag skal genfremsættes i næste folketingsår, og jeg erkender, at der ikke er tid til at behandle det så sent på folketingsåret. Jeg er glad for, at der går et stykke tid, inden vi skal til rigtig at behandle lovforslaget, for jeg tror, der er en hel del oplysninger, der skal tilvejebringes, inden vi kan tage endelig stilling til det.

Lovforslaget går som bekendt ud på, at amtskommunerne nu skal have lov til at udskrive personlige skatter, formentlig fra 1972. Her er altså tale om en nydannelse, en tredje form for personlig skat; vi har i dag personlig skat til kommunen og til staten, og nu får vi også personlig skat til amtskommunen. Men jeg tror, det er rigtigst, inden folketinget behandler dette forslag, at få noget at vide om, hvor meget regeringen regner med at amtskommunerne fra 1972 og i fremtiden skal udskrive i skatter. Det er klart, at det er svært at angive et nøjagtigt beløb; det kan man ikke, og det forventer vi heller ikke. Men det er i hvert fald milliardbeløb, det drejer sig om, og derfor tror jeg, vi skal have lidt at vide om, hvor meget man på nuværende tidspunkt vil skønne det kommer til at dreje sig om. Og dernæst: hvordan bliver formentlig beskatningsprocenterne? Jeg forstår af lovforslaget, at der skal anvendes en proportional beskatningsmetode. Hvad regner man med, hvad anslår man, for det har man forhåbentlig gjort i indenrigsministeriet, hvad beskatningsprocenten vil være? Vil den være 5, 6 eller 7? Jeg ved, det vil svinge fra amt til amt, det er forståeligt, men det var rart at få lidt at vide herom. Det ville også være rart, ja, ikke alene rart, men simpelt hen nødvendigt at få at vide, hvilke opgaver amtskommunerne fra 1972 skal beskæftige sig med. Vi må kende noget til opgavefordelingen først. Vi har ministerens udtalelser om, hvad tanker går ud på fra 1972, og forstår, at

[Ove Hansen.]

større og flere opgaver lægges ud til amtskommunerne, og det kan vi tiltræde, det er vi indforstået med. Jeg forstår, at visse skoler bliver amtskommunale opgaver, måske den højere skoleuddannelse, tekniske skoler, handelsskoler, måske også en vis form for biblioteksvæsen, og en hel del sociale funktioner bliver formentlig også en amtskommunal opgave. Og sådan kunne man nævne flere områder: planlægning, byplaner, byudviklingsplaner. Men det er vel rigtigst, at vi i nogen grad kender amtsrådenes arbejdsopgaver og deres omfang, inden vi tager endelig stilling til en ny form for skat, en tredje personlig skat.

Jeg vil gerne sige her, at når jeg beder om disse oplysninger, må det ikke opfattes på den måde, at socialdemokratiet er modstander af, at der indføres personlig skat til amtskommunen, det bliver simpelt hen en nødvendighed med de mange opgaver og det arbejdsområde, amtskommunerne får, at udskrive skat på indkomst.

Jeg forstår, at ministeren gerne vil have, at de nuværende former for kommunalt tilskud og tilsvær til amtskommunerne skal bringes til ophør, og jeg er enig med ministeren heri. Jeg forstår også, at bygningskylden skal bringes til ophør i amtskommunerne. Også det kan vi være tilfreds med; dels andrager det kun et lille beløb for øjeblikket, dels svarer man i de tidligere købstadkommuner ikke amtskommunal bygningskyld, så her bliver tale om en ligestilling, en forenkling, som vi helt kan tiltræde.

Indenrigsministeren siger i fremsættelsen om grundskyldpromillen, at den skal ikke fikseres, men der skal lægges et loft over dens højde, og ministeren nævner 20 promille, som vi også har i dag. Jeg skal ikke komme nærmere ind på, hvor loftet skal anbringes, det må jo også afhænge noget af amtskommunernes opgaver, og ligeså, hvor meget man regner med der skal udskrives i amtskommunale skatter. Men jeg vil da gerne tilføje, at det, ministeren nævner her, er vi villige til at se nærmere på og forhandle om.

Indenrigsministeren siger i fremsættelsen, at i det hele taget vil den amtskommunale grundbeskatning blive taget op til nærmere overvejelse, men fortæller ikke, hvilke over-

vejelser og hvilke tanker man har gjort sig i ministeriet eller i regeringen. Jeg vil gerne høre lidt nærmere om, hvad disse tanker og overvejelser går ud på.

Men for at vende tilbage til den personlige skat til amtskommunen, så opstår der et problem amtskommuner imellem med hensyn til at få dem mere ensartede. Vi ved, at det bliver vanskeligere, vi ved, at skævheden bliver endnu større. Vi har lige drøftet kommunal udligning, og nu får vi disse nye amtskommuner med en amtskommunal indkomstskat, og medens der er kommuner med et lavt skattegrundlag, hvor det derfor er vanskeligt at udskrive personlige skatter, er der andre kommuner, hvor beskatningsgrundlaget ligger godt, og hvor det altså er betydelig lettere at indføre en amtskommunal personlig skat.

Jeg tror, det er værd at overveje meget nøje, om ikke de amtskommunale personlige skatter måske alligevel skulle gå via statskatterne; i så fald ville vi i hvert fald gøre den ulighed, der vil opstå amtskommunerne imellem, noget mindre. Det er ikke et forslag, jeg kommer med fra socialdemokratiets side, men det er et ønske om, at man skal overveje dette problem nærmere, for at vi ikke gør skævheden endnu større amtskommunerne imellem i kraft af disse personlige skatter.

Skal man, som ministeren foreslår, indføre personlige skatter til amtskommunen på kommunalt plan, det vil sige med en proportional beskatningsprocent, så må vi fra mit partis side sige, at det er vi meget betænkelige ved; ja, måske sige det så stærkt, at det kan vi ikke medvirke til. Det vil være urimeligt, at man nu får yderligere en beskatningsprocent på 4, 5 eller 6, der vil ramme de almindelige indtægter hårdt. Vi må afgjort have en progressiv skatteskala her. En amtskommunal personlig skat med en proportional beskatningsform vil være meget belastende for de små indtægter. Nu gennemfører man også en momsforhøjelse, der rammer de jævne indtægter særlig hårdt. Skulle de nu også have en ny byrde i kraft af de amtskommunale personlige skatter, ville jeg finde det helt urimeligt. Derfor må vi forhandle om dette; det må være rimeligt, at der kommer progression i skatteskalaen, når det drejer sig om en personlig skat til amtskommunen.

[Ove Hansen.]

Endelig er der skatteloftet. Vi har jo et skatteloft, således at man højst kan komme til at betale i personlig skat i dag indtil 66 $\frac{2}{3}$ pct. af sin indkomst. Hvad med skatteloftet nu, når der kommer en ny beskatning til på 5 eller 6 eller måske 7 pct.? Jeg vil meget gerne spørge ministeren, om der er plads til disse 5-6-7 pct. under det nuværende skatteloft eller man vil løfte skatteloftet. Jeg tror, det simpelt hen bliver en nødvendighed at løfte skatteloftet, for ellers bliver der tale om en endnu større og mere belastende byrde for de almindelige indtægter.

Ja, det var mit partis bemærkninger her ved en foreløbig førstebehandling. Lad mig slutte med at sige, at når vi nu får et nyt lovforslag fremsat til efteråret, håber jeg, det ledsages af nogle af de oplysninger, vi har bedt om. Men jeg vil gerne sige, at mit parti vil være med til at se på problemerne, vi vil gå ind i en forhandling; vi erkender, at det er nødvendigt med en amtskommunal personlig skat, men på vilkår, som jeg har nævnt.

Asger Jensen: Principperne i dette lovforslag om den amtskommunale beskatning går jo på, at de, der bruger pengene, også selv skal tage ansvaret for at udskrive dem hos borgerne, og det er et princip, vi fra konservativ side helt og fuldt kan tiltræde. Vi mener, det er rigtigt, at det så vidt muligt altid følges ad, at de, der bruger pengene, også selv skal have ansvaret for at udskrive dem hos borgerne.

Den foreslåede ordning forekommer let at administrere; jeg synes næsten, alle de betæneligheder, som hr. Ove Hansen gav udtryk for, egentlig skulle være unødvendige med en så simpel ting som dette. I stedet for, at bidragene til amtet udskrives hos hver enkelt kommune, skal de udskrives over kildeskatten, sådan at man får pengene, ligesom primærkommunen nu gør, fra staten.

Hr. Ove Hansen ønskede progression i denne kommunale skat. Det lyder jo mærkeligt, da man har afskaffet progressionen i den kommunale beskatning under socialdemokratisk ledelse, og det har jeg egentlig forstået at man var godt tilfreds med også ude i kommunerne. At det skulle få nogen indflydelse på skatteloftet, er ikke umiddel-

bart indlysende. Som hr. Ove Hansen omtalte det, lød det, som om dette var en skat, man ville lægge oven på alle de andre skatter. Men man flytter den jo simpelt hen; nu udskrives den hos primærkommunerne, og fremtidig skal den udskrives selvstændigt hos amtskommunerne. Denne ændring behøver i hvert fald ikke i sig selv at forrykke skatteudskrivningen. Det kunne den måske gøre, hvis der flyttedes om på opgaverne, men flyttes opgaverne væk fra primærkommunerne over til amtskommunerne, flyttes byrderne jo også væk, og så skal primærkommunerne heller ikke udskrive penge i skatter til disse formål.

Jeg tror derfor, at sigtet med lovforslaget — der skal behandles naturligvis i et udvalg, hvor man må se nøje på sagerne, og hvor det også kan være af interesse at få nogle af de oplysninger, hr. Ove Hansen ønskede — er ganske tilfredsstillende også i den forstand, at når skatten udskrives direkte, betyder det også, at dér, hvor der er det største indkomstgrundlag, vil man komme til at bære den største del af byrderne. Ordningen vil altså bidrage til på det lokale område at udligne byrderne, så de ikke bliver så tyngende for de mindre og de fattige kommuner. Det er jo dette, vi i så høj grad arbejder på, og denne lov vil virke i den retning.

Det konservative folkeparti kan anbefale lovforslaget.

Kofoed: Lovforslaget om udskrivning af amtskommunal indkomstskat er et forslag, der, selv om det fremsættes nu, skal vedtages i næste samling. Jeg synes, det principielt er en udmærket idé, at folketinget således ligesom kan sove på de forslag, der bliver fremsat. Det er min opfattelse, at nogle af de lovforslag, der bliver fremsat, godt kunne trænge til, at man sov på dem en sommer.

Lovforslaget er en konsekvens af den strukturreform, der har fundet sted med hensyn til sammenlægning af primærkommuner til størrelser, der skulle gøre det muligt, at de kan påtage sig større ansvar og dermed få mere direkte indflydelse på de afgørelser, der har betydning for borgerne i det lokale samfund. Det er endvidere en konsekvens af, at man ved kommunalreformen har nedskåret antallet af amtskommuner,

[Kofod.]

og allerede nu, men også i fremtiden, er det meningen at udvide amtskommunernes opgaver til foruden som nu at omfatte veje og sygehuse også at omfatte andre områder f. eks. sociale opgaver, gymnasieskoler og andre planlægningsopgaver.

Det næste trin er så, at man giver de nye storamter mulighed for at løse disse opgaver på en økonomisk forsvarlig måde. Således som indtægtssystemet er for amterne i øjeblikket, er ordningen ikke tilfredsstillende, eftersom deres vigtigste indtægter jo er refusionen fra staten og udskrivning af amtsfondsbidrag på lokalkommunerne; det vil ikke være en forsvarlig ordning at bibeholde i fremtiden.

Derfor er venstre tilfreds med, at lovforslaget fremsættes. Man kunne muligvis have ønsket, at lovens ikrafttræden havde været sammenfaldende med kommunalreformen pr. 1. april 1970 og ikke som foreslået 1. januar 1972. Men dels kommer de nye opgaver jo først til at virke efterhånden, dels må man erkende, at det ikke havde været praktisk muligt at gennemføre lovforslaget til ikrafttræden 1. april 1970.

Vi er altså tilfreds med, at amtsfondsbidragene forsvinder; det er en skatteudskrivningsform, der ikke har virket i retning af at fordele indflydelse og ansvar rimeligt. Bl. a. har det virket irriterende på lokalkommunernes budgetlæggere, der ofte har været i den situation, at de foreløbige budgettal for amtsfondsbidraget, der kom i februar måned, ikke har været de samme som dem, man endeligt fik opgjort ved anden behandling af kommunebudgettet; det har været til irritation i mange kommuner.

Jeg har bemærket mig, at det nu endelig skal lykkes at få afskaffet den amtskommunale ejendomsskyld, der virker urimeligt; især nu, hvor de nye kommuner kommer ind i billedet, har man set masser af eksempler på, at de tidligere købstadkommuners ejendomme ikke var omfattet af den amtskommunale ejendomsskyld, mens de tidligere sognekommuner derimod var det. Men derudover havde vi også de ejendomme, som var bygget efter 1959, der ikke var omfattet af den amtskommunale ejendomsskyld. Det er jo indlysende, at folk, der nu bor i samme kommune og måske er naboer til hinanden, ikke kan forstå, at deres ejendomme er for-

skelligt beskattet afhængigt af beliggenheden. Det er noget, der rettes gennem denne lov, og det hilser vi med tilfredshed.

At reglerne for udskrivning skal følge lokalkommunernes, kan vi godt gå ind for. Det samme gælder personfradraget, der skal følge statsindkomstbeskatningens regler. Jeg tror, det er et svar til hr. Ove Hansen, der var betænkelig ved, om skatteloftet nu kunne holde. Der må jeg gøre opmærksom på, at ifølge lovforslaget er det meningen, at amtsfondsbidraget skal falde væk, dvs. at man i hvert fald kan påregne, at den lokal-kommunale beskatningsprocent vil falde med det beløb, som man tidligere skulle betale i amtsfondsbidrag. Spørgsmålet er så, hvor store opgaverne bliver, hvor stort udgiftskravet bliver.

Det samme gælder jo med staten. Staten skulle også spare på udgifterne ved, at der lægges flere opgaver ud til amterne; men hvis det er sådan, at staten fortsat øger sine udgifter og samtidig pålægger amtskommunerne større opgaver, ja, så kan det blive et spørgsmål, om skatteloftet kan holde. Men således som lovforslaget fremtræder, skulle der kun blive tale om en ændret fordeling, ikke om en stigning af udgifterne.

Jeg vil på venstres vegne tilsige en velvilig behandling af dette lovforslag.

Martin Pedersen: Jeg vil også udtrykke min anerkendelse af, at dette lovforslag foreligger nu, skønt det er indlysende, at det ikke vil blive gennemført i denne samling; det skulle jo give mulighed for, at det kan genfremsættes tidligt i næste folketings-samling og få en forholdsvis let gang igennem tinget og gennemføres på et så tidligt tidspunkt, at man kender dets virkninger og disse derfor ikke kommer til at gribe generende ind i budgetlægningen for kommuner og amtskommuner.

Jeg er ligesom de foregående ordførere enig i det principielt heldige i, at amterne kommer til at opkræve samtlige skatter, som de har brug for, direkte hos borgerne, medens det jo hidtil har været camoufleret på den måde, at man sendte regninger til kommunerne, således at amtsbidraget faktisk var skjult som en del af den kommunale beskatning. Jeg er også enig i de betragtninger, der er fremsat af tidligere ordførere om, at det er en proportional skat, som man i

[Martin Pedersen.]

øjeblikket har i kommunerne, og som man flytter over til et andet område.

Med hensyn til spørgsmålet om progression mener jeg, at det bør tages op i en større sammenhæng, at man bør se på det i forbindelse med hele skatteudskrivningen.

Der er fra socialdemokratiets side åbenbart en stærk tilbøjelighed til ligesom at ville ændre skatteloftet i opadgående retning. Jeg tror, de fleste mennesker herhjemme synes, at det i og for sig er forholdsvis rimeligt, at hvis en mand tjener 30 kr., kan han dog få lov til at beholde den ene tier selv. Man har været inde på, at folkepensionsbidraget skulle være uden for skatteloftet, og nu vil man også have den amtskommunale indkomstskat uden for skatteloftet. Jeg tror, man må se på dette som en ting, man nu engang er blevet enig om her i tinget; hvis det var rimeligt, dengang man blev enig om det, at en mand, der tjener en vis indkomst, dog får lov til at beholde den sidste tredjedel, så må det også være rimeligt nu, og så kan det, at vi gennemfører dette forslag og andre skatteformer, jo dog ikke ændre noget herved.

Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Poul Dam: Hr. Kofoed syntes, det var godt, at folketinget kunne få lejlighed til at sove under behandlingen af dette lovforslag — måske var det at sove på behandlingen af dette lovforslag. Jeg vil gerne modsat opfordre til årvågenhed over for dette lovforslag, som ser relativt uskyldigt ud; hovedsagen i det er jo i og for sig en teknisk ændring, nemlig dette, at amtskommunernes adgang til at foretage en udskrivning via primærkommunerne erstattes af en direkte udskrivning af amtskommunal indkomstskat, noget, som naturligvis vil medføre en større ligestilling mellem borgerne i forskellige kommuner. Men man skal nok være klar over, at der er andre ting i sagen. For det første dette, at denne lovgivning naturligvis hænger sammen med de ændringer i opgavefordelingen, som man er i gang med, og som meget vel i de kommende år kan føre til, at amtterne får langt større udgifter, delvis modsvaret af besparelser for staten. Det

betyder jo, at man kan mindske den progressive beskatning og erstatte den med en forøget proportional beskatning, og det er efter min mening ikke nogen særlig god idé, navnlig ikke når det sammenholdes med hele skatteloftsproblematikken. For det er jo sådan, at lægger man en proportional skat oven på en progressiv skat, kan der med skatteloftet ind i det optræde visse degressive fænomener for de højest beskattede.

Jeg vil altså opfordre til, at man er årvågen og er opmærksom på, at vi ikke gennem den ene og den anden lovgivning — om folkepensionsbidrag, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat osv. — får forfusket vort almindelige progressive skatteprincip med alt for mange og alt for høje proportionale skatter lagt ovenpå.

Dertil kommer så spørgsmålet om ejendomsbeskatningen. Jeg er enig i, at vi nu lige så godt kan afskaffe ejendomsskylden. Den er jo fikseret i så høj grad, at dens betydning er stærkt svindende i henseende til ejendomspriserne og de andre virkninger, den kan have haft, og da den, som flere ordførere har gjort opmærksom på, ikke udskrives i de tidligere købstadkommuner, kan der være god mening i at afskaffe den nu. Det vil ikke være så forfærdelig længe, før det administrativt er for becosteligt at opkræve den i forhold til det, den indbringer.

Men så er der jo altså løftet eller truslen, hvad man vil, om at overveje den amtskommunale grundskylds stilling i fremtiden. Jeg mener, at vi igennem de sidste snart mange år har fået forkvaklet hele vores grundskyldslovgivning. Jeg er lidt bange for, at vi er kommet så langt i denne forkvakling, at der ikke rigtig er mulighed for at lave en fornuftig løsning. Vi havde da ikke helt opgivet håbet om at få nogle forstandige grundskyldsprincipper bragt til ære og værdisagt igen, idet vi stadig væk har liggende programmerne fra forskellige partier her i salen, som tilsammen udgør et flertal, der principielt er indstillet på grundskyld.

Vi ønsker altså at være årvågne over for denne lovgivning, og ret meget mere kan vi jo ikke sige i øjeblikket. Vi regner med at komme til at se dette lovforslag igen og indtage samme noget protesterende holdning over for det til efteråret.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne takke ordførerne for de synspunkter, de har ført frem. Det er rigtigt, at ingen forventer, at lovforslaget skal gennemføres i denne samling, og at man forventer det gennemført i næste folketingssamling, men det har alligevel værdi, således som det også er sagt, at det får en første behandling nu, således at ordførerne for de forskellige partier får udtrykt synspunkter, som kan indgå i overvejelserne, inden regeringen fremsætter lovforslaget i næste folketingssamling.

Jeg havde egentlig et par bemærkninger og et par svar til hr. Ove Hansen, men jeg synes, at efterfølgende ordførere har svaret, både hvor det drejede sig om progressionen i beskatningen, og hvor det drejede sig om skatteloftet. Jeg fik egentlig det indtryk af hr. Ove Hansens tale, at hr. Ove Hansen talte om dette lovforslag, som om det var en udgiftslov. Det er der jo ikke tale om. Der er bare tale om, at det tidligere amtsfondsbidrag udskrives som amtskommunal skat, og det vil faktisk sige, at stort set vil kommuneskatteprocenterne falde tilsvarende; det vil gå nogenlunde op, så det skulle ingen indflydelse have over for skatteloftet.

Hr. Ove Hansen rejste også spørgsmålet om opgaveoverførslerne fra staten til det kommunale område. I det folketingsudvalg, der har behandlet lovforslaget om kommunal udligning, har det samme spørgsmål været stillet, og dér har jeg givet den redegørelse for det, at man ikke forventer og ikke regner med at begynde med overførsel af opgaver før 1. april 1972; det skal ikke ske på én gang, men i tiden fremover op igennem 1970erne.

Jeg takker ordførerne for de synspunkter, der er fremført; de vil indgå i de overvejelser, som regeringen skal have, inden den på ny fremsætter lovforslag om amtskommunal skat i næste folketingssamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v. [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Lovforslaget (nr. 173) findes i tillæg A. sp. 3937, fremsættelsen i tidenden sp. 5576).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de følgende 4 sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbrydelser mod skattelovene) [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Lovforslaget (nr. 174) findes i tillæg A. sp. 3943, fremsættelsen i tidenden sp. 5576).

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om udnyttelse af bestemmelser i kontrolloven [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. L) findes i tillæg A. sp. 3931, fremsættelsen i tidenden sp. 5576).

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om bogføringspligtens omfang og indhold [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LI) findes i tillæg A. sp. 3933, fremsættelsen i tidenden sp. 5576).